

[Dohrmann]

reau nu, og det synes jeg da var vældig positivt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil gerne sige til hr. Estrup, at vi principielt egentlig heller ikke er tilhængere af et båseselement, men problemet er, at folk ikke har de samme forudsætninger, og at man derfor bliver nødt til at gøre en ekstra indsats for dem, der har andre forudsætninger end det, der har været det gældende på arbejdsmarkedet og i samfundet, dem, der ikke har haft magten, dvs. dem, der ikke er ligestillede i dag, nemlig kvinderne. Jeg ved, at hr. Estrup var for ligestillingskonsulenterne, men det er i virkeligheden den samme type argument, mænd har brugt for, at man ikke skulle have ligestillingskonsulenter. Man har sagt: alt det dér kvindespecifikke, det skal ind i hele AF-systemet. Det kan godt ske, at det er et rigtigt synspunkt i året 2050, men det er ikke et rigtigt synspunkt i dag. I dag bliver man nødt til at sige: de grupper, som er dårligere stillet, må have et fortrin, og derfor bliver man nødt til at lave et forsøg, der handler om kvinder. Det skal dog ikke afholde nogen fra alle mulige andre foranstaltninger.

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg sige vedrørende forsøgets størrelse, det er de 1.000, der skal deltage i dette forsøg. Det, der står i 10-punktens programmet – hvor der også har været forskellige forsøg andre steder – skal selvfølgelig fortsætte, og det bliver jo også samlet op. Vi har f.eks. lige set en opsamling af 10-punktens programmet via nogle hæfter, der er kommet. Vi ønsker altså ikke at afskære det andet med dette her; vi vil blot gerne lave dette forsøg.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne indlede med at sige til fru Jytte Andersen, at jeg bestemt ikke har noget imod, at man arbejder videre med dette her i arbejdsmarkedsudvalget. Det var, som om fru Jytte Andersen ville finde et enkelt punkt, hvor hun kunne være uenig med arbejdsministeren, og så fandt hun det. Arbejdsmarkedsudvalget må meget gerne arbejde videre med det, bare man ikke pålægger mig, at jeg skal vente på, at arbejdsmarkedsudvalget måtte gøre sig færdig. Jeg synes

nemlig, det er vigtigere at komme i gang med en lang række af disse foranstaltninger, som i øvrigt kan gennemføres administrativt. Det er jeg indstillet på at gøre, og jeg henviste altså til, at der var 16 projekter af den type i 1987, uanset at jeg måske ved en fejltagelse kom til at sige 1986.

Fru Lilli Gyldenkilde spørger, om der er sat penge af til det. Ja, der er altså i vid udstrækning sat penge af allerede, men noget, der måske kan give os et mere fleksibelt system, er nogle af synspunkterne i den redegørelse om en offensiv arbejdsmarkedspolitik, som vil blive fremlagt her i Folketinget senere i dag. Det drejer sig nemlig netop om at få nedbrudt de bureaukratiske grænser, vi har mellem de forskellige særforanstaltninger for øjeblikket, og i langt højere grad få skabt grundlag for på kryds og tværs af de gamle kasser at anvende pengene hurtigt og fornuftigt, sådan at vi f.eks. ikke risikerer, at midler, der er bundet til et bestemt område, ikke bliver anvendt, fordi man kommer for sent i gang med den bestemte ansøgning, og sådan at man ikke skal rende fra Herodes til Pilatus for at få skaffet penge til sine projekter, men at man decentralt i de enkelte regioner kan lave projekter, hvor man ikke har de lovgivningsbånd, som vi har i dag.

Det får vi lejlighed til at diskutere i forbindelse med redegørelsen, og hvis jeg får den generelle opbakning, som jeg fornemmer på diskussionen i dag er til stede, til at fjerne disse barrierer, er jeg indstillet på at fremsætte de nødvendige lovforslag, sådan at vi kan få fjernet disse barrierer i indeværende folketingsamling.

Det var på den baggrund – undskyld, jeg sagde det – at det forekom mig at være lidt spild af tid at koncentrere sig så meget om dette forslag, og at det var overflødig, men selvfølgelig står vi til rådighed med svar på alle de spørgsmål, der måtte blive stillet, og vi ser også gerne, at arbejdsmarkedsudvalget behandler temaet i den sammenhæng, så det har vi ingen problemer med.

Som slutbemærkning i forbindelse med dette at nedbryde barrierer vil jeg appellere om, at også fru Elisabeth Bruun Olesen bidrager til at nedbryde barrierer. Flere gange i dag er det blevet anført som noget mistænkeligt eller negativt, hvis arbejdsgiverne havde brug for den arbejdskraft, der blev uddannet. Jamen er det, det drejer sig om, ikke, at vi